

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1223 16 tháng 12 năm 2018

Tình Trời Tận Độ

*Tình Trời tận độ quý hơn vàng
Pháp giới phân minh tự bước sang
Qui Hội tình người uyển chuyển sang
Cảm thông Trời Đất xét đàng hoàng*

*Kính bái
Lương Sĩ Hằng*

Mục Bé Tám 1992

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Những người mê đạo thì sao?
- 2) Nghiệp lực là sao?
- 3) Có người tự cảm thấy bị nhập xác là sao?
- 4) Gặp trường hợp như trên thì phải làm sao?
- 5) Bé sống gần sông bạc hằng ngày Bé học được những gì?
- 6) Điện tâm có lợi gì cho người tu không?
- 7) Nghiêm luật thanh tịnh là sao?

1) Hỏi: Những người mê đạo thì sao?

TL: Thừa những người mê đạo là đại phước cho phần hồn có cơ hội thức giấc thay vì mê loạn hướng hạ đầu tranh

Kệ:

*Chơn tâm thức giấc tự hành tiến
Giải mở tâm tư giải nổi phiền
Điều luyện tâm thành tâm thức giấc
Cảm thông thiện địa sống càng yên*

2) 21-10-92

Hỏi: Nghiệp lực là sao?

TL: Thừa nghiệp lực là tâm làm thân chịu, bệnh hoạn triền miên, trí óc không minh mẫn, cầu xin Trời Phật cứu giúp, nhưng rất tiếc Trời Phật đâu có hộ phò, ma quỷ mượn cơ hội nhập xác, mất chủ quyền, xác thân nặng trước, ruột gan lên men hôi thối, tạo ra tà khí, sống chung trong tầng số ma quỷ, lúc nào cũng lo âu bất chánh

Kệ:

*Tâm thân bất ổn khó tu hành
Trí tuệ âm u khó đạt thanh
Ô trược chơn hồn không thức giấc
Hoang mang trì trệ khó phân hành*

3) 22-10-92

Hỏi: Có người tự cảm thấy bị nhập xác là sao?

TL: Thừa người bị nhập xác là hoàn toàn mất chủ quyền, ý lực của bên người điều khiển, nói năng lộn xộn, sự sống khác hơn người thường, bắt nguồn từ sự ô trược của bộ tiêu hóa, hút dẫn vào nội tạng. Qua cục đàm ôn thối bên trong, diễn tả theo sở thích của hành giả, tùy theo duyên nghiệp của mọi người mà chuyển.

4) Hỏi: Gặp trường hợp như trên thì phải làm sao?

TL: Thừa gặp trường hợp như trên phải thanh lọc nội tạng cho thanh sạch, bộ tiêu hóa tốt tươi trở lại, vận khí của bộ gan, bộ tim và bộ thận điều hòa, tức là từ trường của hành giả càng ngày càng mạnh, thì phần trược không có cơ hội điều khiển nữa, khôi phục bình thường, tự mình làm chủ cộng với ý lực niệm Phật như Bé đã thường niệm và giải thích, thì khối thần kinh bộ óc sẽ được bình thường, niệm trong vòng hai năm sẽ có kết quả

Kệ:

*Tự mình ý thức giải trần mê
Trí ý thông minh tự trở về
Đường đạo trong lòng thanh phần khởi
Chẳng còn mê chấp chẳng còn quê*

5) 23-10-92

Hỏi: Bé sống gần sông bạc hằng ngày Bé học được những gì?

TL: Thừa Bé sống gần sông bạc, Bé lại thiên nhiều hơn, để thấy rõ giá trị của sự thanh tịnh là cơ hội trực tiếp cứu tâm linh tiến hóa nhanh hơn, cảm thấy rõ rệt đời là tạm, được mất cũng chả đến đâu, chỉ có tu thiên thanh tịnh dứt khoát đi về xứ Phật là thoải mái nhất. Bé đã chứng nghiệm mọi sự trên đời này, thấy thấy cũng trở về không, thì mới thấy được chơn không. Hằng ngày Bé đi bộ, nhìn xem và xét kỹ càng, Bé thấy rõ ai ai cũng ra về với bàn tay không, nhưng sự tham dâm muốn có, cho nên họ bị lận đận suốt đời, rồi cũng chẳng đi đến đâu. Chỉ có người dứt khoát là tự cứu mà thôi. Bé rất may mắn là Bé không tiền, dù có ra vô sông bạc cũng không sao, ngày đêm tưởng đến Trời Phật còn hơn là tưởng đến tiền tình duyên nghiệp, tâm hồn lúc nào cũng thoải mái, sống trong động vẫn tịnh là vậy

Kệ:

*Thực hành trực giác mỗi đêm ngày
Thanh tâm vui chơi luật trả vay
Tâm đạo đường đời duyên tự giác
Qui y Phật Pháp thức đêm ngày*

6) 24-10-92

Hỏi: Điền tâm có lợi gì cho người tu không?

TL: Thừa người tu đạt tới điền tâm thì mới cảm thấy bộ óc sáng và thanh, ngược lại không thấy gì thì chỉ học lý mà thôi, không biết được nghiêm luật thanh tịnh mà tu.

7) Hỏi: Nghiêm luật thanh tịnh là sao?

TL: Thừa nghiêm luật điền quang thì lúc nào đầu óc cũng thanh tịnh thì sự động loạn của nội tạng và tình đời cũng không lôi cuốn được, chiều hướng phát triển hướng thượng, bộ đầu xoáy óc điên hút đi lên thay vì hướng hạ tranh chấp, bằng lòng niệm Phật nhiều hơn, vượt khỏi sức hút của hồng trần, đi đâu cũng đem lại sự bình an cho mọi người, tức là chỉ cho họ hướng thượng tự giải trong thực hành

Kệ:

*Thực hành khai triển tiến tâm thành
Giải mở khai thông trí thức nhanh
Óc sáng tâm vui thanh giải nhẹ
Trì tâm tu luyện hướng về thanh*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Linh Hồn

*Linh hồn nguyên gốc vô sanh
Như Lai hội tụ hóa sanh cõi trần
Bước vào thế cảnh bản thân
Giám trong thể xác khó phân đạo đời
Lắm khi bực tức muốn rời
Nghịch duyên lẫn lộn nơi đời tạm thôi
Phù sanh cõi tạm vị ngôi
Lôi thôi đứ thú đứng ngôi không yên
Giám thân tự cảm lụy phiền
Hút nhau ngoại cảnh khó yên cõi lòng
Động lòng giao tiếp ngoài trong
Không sao tránh khỏi tạo vòng khổ đau
Cảnh đời lý luận thương nhau
Bên trong muốn tránh khỏi rầu khỏi lo
Tự mình thức giác dặn dò
Không mê không chấp, không nhờ ngoại lai./.*

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Tìm Nguyên Lai Bản Tánh

Montréal, 23/5/1982 (tiếp theo)

Vì chúng ta thấy rõ nhiệm vụ của chính mình, khám phá lấy mình và tìm hiểu cơ cấu nguyên năng huyền diệu của Thiên Địa đã phối hợp và chỉ dẫn cho chúng ta tiến hóa. Dùng nghịch cảnh, dùng ngoại cảnh, dùng mọi phương thức để thức tâm chúng ta và để cho chúng ta tự thức và nắm vững tình thế và khai triển tâm linh để tiến tới vô cùng! Cho nên mỗi người chúng ta tu về vô vi, trước khi bước vào, ai nghe tu, người nào nghe tu về xuất hồn, cũng thích, cũng muốn vô học, để tiến. Nhưng mà tại sao, lấy cái gì khuyến rũ và kích động các bạn phải tự học? Vì các bạn đã tự thấy các bạn, tôi không có phần hồn, không thể nào sống. Và tôi thấy rõ rằng phần hồn đang làm chủ là sự sáng suốt của tôi! Và nếu tôi có cơ hội tập trung để tôi thấy rõ tôi thì tôi phải làm. Cho nên vì đó các bạn đã xây dựng được một tâm thức tự tiến, tự tu. Cho nên các bạn bước vào con đường pháp lý và phải tự học mà thôi, chứ không phải lệ thuộc bởi một ai. Cho nên chúng ta luôn luôn đả

phá những sự mê tín, vì ở thế gain này thấy có gì hay một chút thì tôn sùng sự hay đó, rồi đặt sự hay đó trên đầu trên cổ, rồi rút cuộc tạo sự lu mờ cho chính mình, không khác gì cục đá ở trên núi mà không có chịu cho người ta đập, không cho người ta khám phá ra, thì cái của quý đó đời đời không có phát triển!

Thì chúng ta ở đây cũng vậy, chúng ta chịu tu, chịu mở, chịu khai triển thì chúng ta sẽ trở về cái giới sáng suốt điển quang, về mô ni châu lành mạnh. Và chúng ta càng ngày, hằng đêm càng tu càng tiến, càng khai triển, thấy rõ rệt hơn, sáng suốt hơn và không còn sự bơ vơ nữa. Thấy mình có thể tiến trong hành trình dũng tiến lấy sự thăng hoa sẵn có của chính ta!

Thì chúng ta đâu có làm bận rộn người khác, không có làm phiền bất cứ một ai, Thần Tiên Phật Thánh đều chứng minh chơn tâm của chúng ta, là người tự hành tự tiến, là người thật sự đóng góp cho quăng đại quần chúng! Còn nếu chúng ta còn ý lại, và mê hoặc lòng người, thì chúng ta chỉ tự phá hoại lấy mình mà thôi! Cho nên những người tu về Pháp Lý, lần lần nó sẽ nói chuyện thẳng thắn và không có vị nể một ai. Vì con đường đó, chính nó đã và đang đi! Cho nên chúng ta càng ngày càng thanh tịnh, càng thấy rõ mình, đã và đang đi, từ đời qua đạo rõ ràng!

Đời các bạn có gia cang, có phu thê, có sự ham muốn. Rồi do sự ham muốn đó, nó biến thể thành kích động và phản động rồi các bạn chán ngán tình đời. Lúc đó các bạn mới trở về nguyên căn nguồn cội. Luật trời có, không có cấm đoán một ai nhưng mà thế gian bày kiểu này kiểu nọ để cấm đoán! Vì trình độ người thành đạo, chán ngán tình đời, nhưng mà trình độ của người chưa thành đạo thì phải bắt buộc ưa thích tình đời!

Mà do tình đời mới tiến hóa tới sự chán ngán và tự thức ở bên trên. Cho nên trật tự đó mọi người đương nhiên phải học, mà người nào học sớm ở thế gian, thức tâm sớm là phước đạt sớm! Vì sao họ thức tâm sớm? Vì tiền kiếp họ đã tu thì kiếp này vừa hé mở là họ đã đón nhận và họ tự tu tự tiến! Cho nên có một phần người ta không cần về tình đời nhưng mà tâm đạo họ vẫn thoát. Mà có người phải cần tình đời rồi mới có tâm đạo. Cho nên luôn luôn đường lối hiện diện trước mặt chúng ta đều tốt hết, không có cái gì xấu, và chính mình ở trong sự sai lầm chấp mê và mình phê phán, nói này là tà, kia là chơn, chứ mình là sao đây? Cho nên mới hiểu rõ, càng tu rồi, càng tự thức mới thấy sự tăm tối của chính mình, đang vun bồi và không chịu tự khám phá, học chữ lười, thiếu nhẫn, mới phê bình thiên hạ một cách bất chánh.

Rồi đây các bạn càng tu, bất cứ tôn giáo nào, càng đi sâu, càng đào sâu mỗi đạo, thì các bạn thấy chỉ có một mối mà thôi! Cho nên chúng ta tu là phải tu bổ sửa chữa, khám phá ra những cái gì hữu ích trong ta. Thượng Đế cũng trong ta, Phật cũng trong ta, ma quỷ cũng trong ta, tôi đã thường nói!

Đó lần lần đây rồi mọi người sẽ hiểu rằng : trong chính ta mới có thực chất khai triển , chứ ngoài ta không có thực chất khai triển. Cho nên sự tương giao tại thế tạo ra nghịch cảnh để thức tâm mà thôi! Thì khi chúng ta thức tâm, chúng ta phải giữ lấy sự sáng suốt và vun bồi sự sáng suốt đó, để tiến hóa tới vô cùng, đời đời bất diệt! Cho nên mỗi người một phận sự, mỗi người một nhiệm vụ tại thế. Đừng có khi dễ lấy các bạn là không có làm gì cho Thượng Đế. Mọi người đều có nhiệm vụ, có làm việc, tùy theo khả năng sáng suốt của chính mình. Như tôi đã thường nói : cái bóng đèn để dưới bàn, thì nó chiếu phạm vi eo hẹp, nhưng mà nó biết xây dựng lện trên trần nhà thì nó sẽ

chiều phạm vi lớn rộng hơn. Đó, mỗi người đều có một đèn lòng và một tâm sáng suốt, có thể tiến triển tới vô cùng cao đẹp, và có thể giữ lấy một phạm vi eo hẹp cho chính mình.

Cho nên ở thế gian này các bạn tu thanh nhẹ, tiếp xúc quăng đại quần chúng, rồi các bạn tự phá mê phá chấp. Các bạn thấy rằng con đường đi các bạn càng ngày càng mở, tâm thức càng ngày càng phát triển. Cho nên nhiều giây phút thiêng liêng chúng ta đã tương ngộ trong tâm thức qua những lời truyền cảm, minh giải chân lý, thì chúng ta thấy tâm hồn nó nhẹ nhàng! Đó là chúng ta đi tới đâu? Chúng ta đi tới cái thức hòa đồng, quăng đại quần chúng. Và chúng ta thấy rõ sự eo hẹp bất chánh của chính mình, xấu xa vô cùng, không chịu hòa đồng để học hỏi và tiến hóa! Thì càng ngày càng tạo thế kẹt cho chính mình mà thôi! Cho nên về phần thiêng liêng có, có thưởng có phạt! Tình đời có thưởng có phạt! Quý vị đã làm cha mẹ, có thưởng có phạt! Thấy con mình nó ngoan ngoãn, lo tu học, lo khai triển! Thì các bạn đã nhận thức rõ rằng : đây là món quà quý cho gia đình và cho tất cả chúng sanh ở tương lai (còn tiếp)